

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: NM-9P/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523201132
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3523201132.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou vo veci starostlivosti súdu o mal. A. B., nar. dňa XX.XX.XXXX, dieťa rodičov matky C. D., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom A. E. A. F., G. XXXX/X, a otca H. B., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom A. E. A. F., I. XXXX/X, dieťa v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, o návrhu otca na nariadenie výchovného opatrenia takto

rozhodol:

- I. Súd ukladá mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, a jej rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu v J. H. K. L. M. N., so sídlom O., A. K. XXX/XX, v rozsahu 40 hodín.
- II. Ukladá sa J. H. K. L. M. N. podávať správu o realizácii výchovného opatrenia raz za tri mesiace.
- III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec maloletej podal návrh na nariadenie výchovného opatrenia – psychologického poradenstva pre maloletú A.. Žiadal, aby ju matka pravidelne vodila k odborníkovi, ktorý jej pomôže uľahčiť situáciu. Uviedol, že A. pochádza z partnerského vzťahu rodičov. Maloletá po rozchode rodičov bola zverená do osobnej starostlivosti matky a jemu bola určená vyživovacia povinnosť a upravené stretávanie s maloletou. Matka však rozhodnutie súdu nerešpektuje, s dcérou sa nestretol ani raz v zmysle rozsudku. Podal tiež návrh na výkon súdneho rozhodnutia, na matku maloletej podal tiež trestné oznámenie za marenie výkonu súdneho rozhodnutia. Matka so svojou matkou však nič nerešpektujú. S matkou maloletej majú zlé vzťahy, matka dcéru na styk s ním nepripravuje, hušká ju proti nemu aj so svojou mamou. Dcéra je každodenne manipulovaná zo strany matky aj starej matky proti nemu a jeho rodine. Jeho matka nemala možnosť vnučku ani spoznať. Ako otec nemôže vykonávať svoje rodičovské práva okrem platenia výživného, čo si plní riadne a včas. S dcérou mali vytvorený dobrý vzťah, žili spolu, hrával sa s ňou, venoval sa jej, avšak nesmel s ňou chodiť nikde mimo domácnosť. Nakoľko matka na dcéru vytvára dlhodobu psychický nátlak, straší ju, že ju zoberie, že jej ostrihá vlasy, že s ňou pôjde k svojej matke, dcéra už túto situáciu nezvláda. Z tohto dôvodu ako rodičia chodili na poradenstvo do CDR v A. E. A. F. na odporúčanie úradu. Matka však dcéru riadne na poradenstvo nevodila, nepáčilo sa jej, aké robili pracovníčky závery a dcéru veľakrát ani nedoviedla. Situácia sa však stále zhoršuje. Zo školy mu dali vedieť, že by bolo dobré, keby s dcérou pracovala školská psychologička, čo však matka nerešpektovala a s týmto nesúhlasila. Dcére sa z toho už zhoršuje aj zdravotný stav. Kolízna opatrovníka E. P. rodičov stále žiada, aby dcéra mala psychológa, avšak nestalo sa tak. Matka dlhodobo klame, zavádza súd, sociálku, účelovo to robí len preto, aby mala ospravedlnené svoje správanie. Dcéra je pred pubertou a on si nevie predstaviť, ako ju bude matka vychovávať, keď už teraz jej výchovu nezvláda a jeho ako otca z výchovy vylúčila. Má podozrenie, že matka i stará matka nie sú psychicky v poriadku a toto má veľmi zlý vplyv na jeho dcéru. Dcéra je dlhodobu vystavená psychickému nátlaku zo strany

starej matky a matky, ktoré ju vo všetkom ovplyvňujú, držia ju doma, nechodí na školské výlety. Keď otec príde do ich domácnosti, vidí, že dcéra je napätá, vykrikuje, škrieka. Matka opovrhne aj prácou triednej učiteľky, vyjadruje sa o nej aj pred dcérou hanlivo. Dcéra by potrebovala pomoc psychológa, matka ju prehnane trestá za známky, koncom mája mala ísť do školy v prírode, ani tam ju však matka nepustí. Nechodila ani do materskej školy, do družiny, na obedy. Dcéra potrebuje pomoc a nevie, ako by jej pomohol. Pani P. rodičom navrhla, aby pre dcéru zabezpečili pomoc psychológa, avšak matka to odmieta. Vie si predstaviť, že po podaní návrhu bude dcéru strašiť s tým, že ju chce dať do blázince a podobne. Bojí sa o dcéru, má ju rád a pomoc psychológa považuje za nevyhnutnú.

2. Matka maloletej považovala návrh otca za neopodstatnený. Uviedla, že maloletá odmieta chodiť k otcovi, vyjadrila sa, že nepôjde nasilu. Komunikácia s otcom je veľmi problematická, nakoľko pri každej návšteve na ňu útočí, psychicky týra A. – vyhrážaním sa a strašením, že príde pani P. zo sociálky, prídu pre ňu policajti, pani P. ju donúti a zoberie od mamy, podceňuje jej zdravotný stav, navádzajú ju, aby ju násilím prinútila a zbila. Otec vykrikuje „daj mi ju pred dvere“ ako nejakú handru. Z jej strany je otcovi umožnené, aby si dcéru vyzdvihol. Lekár nariadil kľudový režim. Ona minimalizuje u A. stres a situácie, ktoré by mohli nepriaznivo pôsobiť na jej zdravotný stav. Pri preventívnej prehliadke jej boli zistené v krvi zhoršené – zvýšené hodnoty na pankreas. Keďže má diagnostikovanú nedostatočnú funkciu pankreasu a musí dodržiavať diétu, nie je pre ňu strava v školskej jedálni vhodná, máva často bolesti bruška po jedle. Otca matka pravidelne informuje, keď je A. chorá alebo ide s ňou k lekárovi. A. odmieta otca navštevovať, často plače a ona ju musí presviedčať, aby išla k otcovi a vysvetľovať jej, že sa musí s otcom stretnúť. A. má pri otcovi pocit poníženia a znížené sebavedomie. K otcovi má výrazne negatívny vzťah, má voči nemu averziu, taktiež vníma negatívny postoj otca k nej, prežíva situácie, ktoré sú pre ňu emocionálne zaťažujúce a z toho dôvodu môže dochádzať k neprimeranému správaniu. Matka sa snaží hľadať konštruktívne riešenia v komunikácii, otec ťažko prijíma kompromisy a skôr sa snaží presadzovať svoje požiadavky a potreby. Nerešpektuje potreby maloletej a presadzuje tie svoje. Napríklad to, že dieťa potrebuje kľudový režim rešpektuje len v tom prípade, keď je vypísaná od pani doktorky a nechodí do školy. A. prežíva situácie s otcom ako silne traumatizujúce. Keď sa s otcom nestretne, dostane sa do pohody, jej správanie sa zlepší, je šťastná a spokojná. Momentálne, keď otec chodí iba raz za týždeň, je v psychickej pohode, aj keď po fyzickej stránke pretrvávajú ešte zdravotné problémy. Nútenie A. k stretávaniu sa s otcom môže mať negatívne dôsledky na vývoj vzťahu dieťaťa k otcovi, ako aj na budúci duševný a citový vývoj dieťaťa. Matka má k otcovi taký vzťah, ako on k nej. S maloletou chodila do J., pokiaľ to jej zdravotný stav a práca matky dovoľovali, ale tieto sedenia na ňu pôsobili skôr traumatizujúco a vždy odtiaľ odchádzala s bolesťami bruška. V dôsledku dlhodobého psychického nátlaku zo strany sociálnej pracovníčky a otca má A. oslabenú imunitu a je často chorá. Do toho ešte dostala ovčie kiahne, ktoré výrazne oslabujú imunitu a očkovanie, ktoré veľmi zle znášala. Cíti sa unavená, má zvýšenú potrebu spánku. Otec klame účelovo na úrade, na polícii, neustále vypisuje E. P., na políciu, dcérinej učiteľke a lekárke s cieľom poškodiť matke aj dcére. Aj učiteľka Nikolky preto zaujala voči matke negatívny postoj. Ona sa pritom o dcéru vzorne stará, venuje sa jej, učí sa s ňou, pripravujú aj dobrovoľné projekty, zháňa všetky pomôcky na vyučovanie. A. nikdy nebola potrestaná za známky, ktoré má výborné. Do učenia ju nenúti, A. samej záleží na tom, aby mala lepšie známky, keďže je pedant. Dcéra nenavštevuje družinu, nakoľko od 5 rokov navštevuje ZUŠ. Väčšinu výletov zo školy neabsolvovala zo zdravotných dôvodov, lekárka sa vyjadrila, že účasť A. na nich jej nedoporučuje. A. si sama vyberá, či sa chce akcií zúčastniť alebo nie, dokonca sa sama prihlasuje alebo neprihlasuje cez edupage. Počas voľného času sa stretáva s kamarátmi, či už vonku alebo doma, nie je doma zavretá. Keď je dcéra chorá, chodí ich otec špehovať, či nie je vonku a potom to hlási. Matka sama hradí zvýšené výdavky napríklad na lekársku starostlivosť, lieky, zubné ošetrovanie, zubnú ortodontiu, tiež na pani učiteľku. V decembri 2022 a vo februári takto uhradila cca 458,-EUR len za ortodontiu. Jej mama sa príkladne o A. stará, varí jej stravu, ktorá jej vyhovuje a neškodí. Matka otca ich tiež chodí špehovať, schováva sa za kríky v domnení, že ju nikto nevidí a potom otcovi hlási, kde boli. Minulý rok začala matka chodiť s dcérou do CPP, kde sa pani psychologička vyjadrila, že A. nepotrebuje psychológa, je taká povaha, ktorá potrebuje mať svoj kľudný denný režim, svoje prostredie.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom maloletej, jej rodičov, výsluchom svedkyne E. D. K., návrhom otca, písomným vyjadrením matky s prílohami, listom otca adresovaným E. L. P. zo dňa 28.03.2023, komunikáciou otca s triednou učiteľkou A., Podnetom kolízneho opatrovníka na spoluprácu s rodinou maloletej, Správou z poradensko-psychologického procesu zo dňa 25.05.2023, mailom kolízneho opatrovníka matke zo dňa 20.04.2023, zo dňa 10.01.2023 a zo dňa 20.12.2022, mailom kolízneho opatrovníka zo dňa 13.04.2023, Záznamom z telefonického hovoru zo dňa 13.04.2023, Úradným

záznam zo dňa 13.04.2023, Žiadosťou o vytýčenie termínu pojednávania vo veci výkonu rozhodnutia, správou ZŠ, Q. B. A. XXX, A. E. A. F. zo dňa 21.03.2023, vyjadrením k žiadosti súdu zo strany J. H. K. L. M. N. zo dňa 14.06.2023, správou E. L. I. zo dňa 19.06.2023, obžalobou podanou na tunajšom súde pod sp. zn. 75T/9/2023.

4. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.01.2022 č.k. 4P/40/2021-54 súd maloletú A. zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal povinnosťou prispievať na jej výživu sumou 200,-EUR mesačne a zároveň upravil styk otca s dcérou na každú párnú sobotu v čase od 9,30 hod. do 18,30 hod., každý štvrtok od 15,00 hod. do 17,30 hod. s tým, že otec si maloletú vyzdvihne v mieste bydliska matky a matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť. Rodičom bola tiež uložená povinnosť vyzdvihnúť sa v prípade nemožnosti realizácie styku s tým, že matka je potom povinná poskytnúť otcovi náhradný termín pre styk s maloletou. Už v odôvodnení tohto rozhodnutia bolo konštatované, že hoci matka otcovi nebráni v tom, aby navštevoval maloletú v ich spoločnej domácnosti a trávil tam s ňou čas, v skutočnosti nepodporuje samostatné stretávanie otca s maloletou, čo odôvodňuje tým, že maloletá je veľmi tvrdohlavá, nedá sa s ňou pohnúť, ak sama nechce, prípadne tým, že má osobitné stravovacie zvyklosti a nebude mať počas pobytu s otcom čo jesť. Súd konštatoval, že takýto prístup matky nie je akceptovateľný, nakoľko v tom čase 9-ročné dieťa, ktoré bolo na osobu otca normálne zvyknuté, malo s ním rovnocenný vzťah a nemalo s ním traumatické zážitky, muselo bez problémov zvládnuť niekoľkohodinový pobyt s otcom bez prítomnosti matky. Zároveň musí maloletá dokázať rešpektovať nastavené pravidlá, a to bez ohľadu na to, či sa jej to zrovna páči alebo nie. Mala byť dokázať rešpektovať rodičmi určené hranice a pravidlá. Rovnako súd konštatoval, že je krajne nesprávny prístup matky, ktorá bráni maloletú pred stykom so starou matkou zo strany otca, nakoľko maloletá má právo poznať svojich príbuzných z oboch strán. Súd tiež dospel k záveru, že i za v tom čase výrazné zdravotné problémy maloletej zodpovedajú jej rodičia a už v tomto období kolízny opatrovník matke dôrazne odporučil vyhľadať s maloletou psychologickú pomoc.

5. Obaja rodičia pri svojom výsluchu uvádzali v zásade zhodné skutočnosti, ako vo svojich písomných podaniach. Otec poukazoval na to, že maloletá bola od mala štvaná proti nemu, nemohol si ju sám nikam zobrať, a to ani ku svojej mame. Od určenia styku sa s dcérou v podstate ani raz nestretol, chodil aj na sedenia v J., snažil sa so všetkými spolupracovať, avšak matka nespôlupracovala. Dcéra je podľa neho pod tlakom matky a jej matky, nechodí na výlety, nechodila ani do materskej školy, všetko jej zakazujú, nikam ju nepúšťajú. Stretnutia s dcérou v zásade prebiehajú tak, že dcéra pozerá telefón alebo televíziu, prípadne sa hrá so zajacom. Keď jej aj dá nejaké opatrné otázky, či s ním nejde na zmrzlinu, prípadne, ako sa má, vôbec mu neodpovedá. Tvári sa, akoby tam nebol. Chcel za dcérou ísť aj do školy, avšak chodí tam pre ňu vždy babka. Aj keď chodili do J. a snažili sa zmierniť to napätie medzi rodičmi, nemalo to úspech. Dcéru má veľmi rád, chce ju brávať na výlety. Bolo mu doporučené, aby na dcéru nešiel tvrdo, aby jej dával na výber, čo chce robiť a on to takto aj robí. Návrh podával preto, že spočiatku, keď chodil za dcérou, začala vydávať taký vysoký zvuk, a preto si myslel, že by mala chodiť napríklad k psychiatrovi. Dcéra napríklad mala Instagram, kde začala dávať videá, ktoré sa mu nepáčili, povedal to matke a ona mu povedala, že dcéra vie, čo si tam môže dávať a na ďalší deň už bol zablokovaný. V J. sa s dcérou ani nestretol, možno to aj bolo v pláne, avšak dcéra tam potom už neprišla. Chce, aby dcéra chodila k psychológovi, aby sa mohla vyrozmávať, aby jej mal kto povedať, že ju má rád, lebo doma jej to nemá kto povedať. Chce, aby dcéra chodila na výlety.

6. Matka uviedla, že dcéra sa s otcom nechce stretávať, je tam komunikačný problém, spočíva to v minulosti, keď bola svedkom toho, ako otec na ňu húkal, jej sa vyhrážal, že pôjde žalovať pani P., policajtom, sociálke. Otec podceňuje zdravotný stav dcéry. Dcéra sa učí veľmi dobre. Keď za ňou otec príde, vykrikuje, že mu ju má dať pred dvere, on si ju však má vyzdvihnúť. A. má zdravotné problémy, lekár jej nariadil kľudový režim, takže potrebuje byť bez stresu a mať diétu. Preto ani nechodí do školy na obedy. Dcére otec znižuje sebavedomie, nerešpektuje jej potreby, že sa musí učiť, pripravovať do školy, že má zvýšenú potrebu spánku. Otec teraz chodí k nim raz za týždeň, predtým sa okolo toho robil cirkus, teraz je dcéra pokojnejšia. V styku s otcom jej nebráni, dcéra sa však odmieta s ním baviť. Matka dcéru hovorí, aby išla s otcom, tá však vidí jeho správanie, a preto nejde. Je pravdou, že v J. párkrát neboli, buď mali dovolenku alebo mala ona dovolenku, alebo bola v práci. Stretnutia boli samostatné. Otec je pre dcéru zdrojom stresu, túži po súkromí, otca nevníma ako nápomocného v živote. Pokiaľ dcéra zaradila u psychológa otca ako člena rodiny, hovorila jej, že tam chcela dať kamarátov alebo zajačika, avšak musel to byť niekto z príbuzných, nechcela ho tam dať. Dcéra aj policajtom povedala, že nechce byť s otcom. S dcérou boli aj v CPPaP, tam ju psychologička pochválila, boli tam asi trikrát. Nemyslí si, že by

dcéra mala chodiť po všetkých psychológoch v meste, vytvorila si vlastný svet a svoju obranu, potrebuje mať dodržaný denný režim, je taký pedant, všetko musí byť nalinajkované, vtedy je šťastná. Chodí do N., do tanečnej. Tam chodí sama alebo s kamarátkou, mávajú tam vystúpenia, preto si niektoré videá aj natáčala. Má veľa kamarátov, na ihrisko chodí sama. Do školy ju vodí aj odvádzajú babka, lebo po ceste tam sedávajú na lavičkách bezdomovci. Je pravdou, že poslala omylom triednej učiteľke SMS, keď dcéra dostala dve dvojky a bola by dostala 4 z Harryho Pottera. SMS pôvodne patrila jej kolegyni a omylom ju poslala učiteľke, nebolo tam však nič vulgárne. Na školské výlety dcéra nechce chodiť. V CPPaP neboli od minulého roka, chodili tam cez leto, potom bola dcéra chorá, ale teraz by tam s ňou išla.

7. Výsluch maloletej na súde bol vykonaný v prítomnosti oboch rodičov. Maloletá vstúpila do miestnosti spolu s matkou, začala plakať (nešlo však o plač zo stresu, skôr o plač slúžiaci na vynútenie si toho, čo chcela dosiahnuť), odmietla zostať v miestnosti bez matky. Akonáhle sa súd začal pýtať bežné otázky (čo robila v uvedený deň), reagovala spontánne a plač okamžite prestal. Je komunikatívna, dokáže reagovať na položené otázky, promptne odpovedá na to, čo sa deje v škole, aké má známky, ako chodí tancovať, na aké vystúpenia chodia, čo robí na ihrisku, hovorí o kamarátoch na sídlisku, v škole, v tanečnej, hovorí o najlepšej kamarátke, hodnotí ich výsledky v škole, spontánne reaguje na to, čo sa stane, keď náhodou dostane zlú známku. O triednej učiteľke hovorí, že je „trochu dobrá“. Uvádza, že po návrate zo školy sa učí, stará sa o svojho zajaca. Uvádza, že chodí do školy s babkou alebo mamou, išla už aj sama, zvládla to. Nechodí do družiny, na obedy. Buď jedáva kolienka, cestoviny, ryžu, mäso nemá rada, je polievku. Na desiatu má rožok, niekedy hrozno, bake rolls. Toto môže jesť, neboli ju z toho brucho, moc si toho nedáva. Najčastejšie má na obed kolienka samotné alebo so šľavou. Ešte to nedokáže uvariť, ešte sa jej to nechce urobiť. Na ihrisku športuje. Mamina je dobrá, povedala by jej, že je dobrá. Tatinovi by povedala, že je zlý, lebo chodí k nim a nemá ho rada. Nemá ho rada, lebo chodí stále k nim, niekedy je zlý na mamu, húka na ňu, húka niečo, niekedy, keď príde, ešte spí, spáva aj do desiatej, potom sa zobudí, vtedy je tam už tatko a ona predstiera, že spí. Niekedy, keď chce, ešte predstiera, že spí, aj keď tam príde mama. Tatino chodieval niekedy v pondelok, utorok, stredu, štvrtok, sobotu, nechodí s ním nikam, nechce to, chce byť s mamou, s tatom nechce byť. Tato jej asi ublížil, ale nevie čím. Nechcel jej dať ovládač. Kričal, keď bola malá, keď mala 6,5,4 roky. Nevie, čo kričal. Nevie, prečo kričal. Stretáva sa ešte s babkou, krstnou, jej manželom, najčastejšie je s mamou a babkou, k babičke chodí, tá chodí pre ňu aj do školy, chodí k nej po škole, pozerá tam televízor, je na mobile, hrá sa, pozerá si, aké má úlohy, tam sa jej nechce robiť úlohy. S otcom robila úlohy, keď bola asi prváčka alebo druháčka. Niekedy sa otec pomýlil. Cez prázdniny bude s mamou chodiť do roboty alebo bude chodiť babke, tam sa naučila robiť mame faktúry, to ju baví, bude si tam kresliť, bude sa hrať, upratovať v maminej robote šuflíky. Nechodí ku krstnej, tá býva v A.. Chodia s kamarátkou kúpať sa na Váh, chodia s nimi dospeli. Bude chodiť na ihrisko. Možno pôjdu ku krstnej na víkend alebo na výlet do H., O. či O.. Inú dovolenku neplánujú. V škole bola na výlete v H., išli tam vlakom, bolo to trochu dobré, moc sa jej tam nechcelo ísť, ale výlet bol celkom dobrý. Má prečítaných 7 kníh. Jej predstava o stretnutiach s otcom je, že nechce s otcom ísť, chce byť len s mamou, nechce s ním byť. Nemá ho rada, lebo je zlý. Zlý je, lebo všetko chce riešiť silou, všetko rieši tak, že k tomu núti. Opýta sa, či chce s ním niekam ísť, ona mu neodpovedá, potom sa pýta mamy, čo jej je, prečo nechce ísť, mama povie, že nevie, potom sa znova opýta jej, ona mu neodpovie. Nechce sa jej odpovedať. Nechce. Nemá ho rada. Mamina hovorí o tatinovi, napríklad, že bola na súde, u policajtov, ona to ale nechce počuť. Povedala som jej to. Konkrétne jej ublížil otec tým, že jej nechcel dať ovládač, nechcela mu ukázať žiacku knižku a on sa do nej pozrel sám, preto plakala. Plače často, napríklad, keď sa mama pozrie na zajaca, myslí si, že zajac potom bude mať radšej mamu ako ju. Ráno kričí preto, lebo sa jej nechce vstávať. Mama ju ráno budí, ona povie, že za chvíľu, potom vstane, medzitým kričí, že „za chvíľu“. Niekedy ráno len tak sedí a nič nerobí, nechce sa jej nič robiť, lebo je ráno unavená, lebo sa nevyspala. Ráno neraňajkuje, mama jej dá desiatu, má tam rožtek, niečo sladké, hrozno, bake rolls, piškótky, hrášok. Potom ide k babke, tá varí. Na tanečnú chodí sama, naspäť ide s mamou. Má Instagram, má 88 sledovateľov, tých nepozná, píše si s 20 ľuďmi, sú to kamarátky mamy alebo kamarátky. Nemá to ešte zablokované. Mama jej povolila súkromný účet. Raz bola u školskej psychologičky cez hudobnú, je dobrá, ale nechcela byť u nej. A. má D. G., tá má súrodencov, kamaráti sa aj s nimi, k nim nechodia, lebo ich je doma veľa. Babina jej varí, to čo chce, od pondelka do piatka je iba cestoviny, chutí jej to. V škole majú záhony, jedli vyprodukovanú zeleninu. Vie, že má aj druhú babinu, pozná jej meno. Nikdy sa s ňou nerozprávala, nechce to, iba ju videla. Mamina jej to nezakazuje, niekedy jej oca a babku mama spomína, ona to však nechce. Keď bola malá, do jedného roka, tak u babky stále plakala, potom ju odtiaľ vyhodili, lebo tam stále plakala, to jej mama a babka povedali.

8. Z výsluchu svedkyne E. D. K., triednej učiteľky maloletej, vyplýva, že A. je milé, zlaté, šikovné, bezproblémové dieťa. Má výborný prospech, v triede má veľa kamarátov, s deťmi si dobre vychádza. Do školy chodí vzorne pripravená. V podstate je všetko v poriadku. Niekedy na jeseň alebo v zime si všimla, že je nesústredenejšia, nachytala nejaké dvojky, avšak potom sa to upravilo, nebolo to nič tragické a ku koncu roka bolo už všetko v poriadku. K situácii doma sa nevyjadruje. Keď sa napr. vyrábali darčeky pre mamu, pre otca, pracovala, žiadny problém nezistila. Keby nevedela o situácii od otca, tak by si na nej nič nevšimla. A. nechodí do družiny, nechodí ani na obedy, zo školy absolvovala len jeden výlet, ostatné nie. Na výlety do I. a do O. bola prihlásená, potom však ochorela, takže na výlety nešla. Myslí si, že na ďalšie výlety už prihlásená ani nebola. Keď sa jej ona alebo deti pýtali, prečo nejde, povedala, že je objednaná na nejaké vyšetrenie alebo má vystúpenie z tanečnej. Keď teraz išli na záver roka do O., povedala, že nejde, lebo nikdy neopekala, na čo jej hovorila, že nemusí opekať. Vždy, keď nešla, bolo to niečím podložené, mala napr. ospravedlnenia od lekárky. Vždy mala dojem, že sa na výlety teší. S kamarátkami sa dohadovali, kde budú sedieť. Keď boli na výlete v H., na ktorom sa zúčastnila, tak na stanicu prišla s plačom spolu s babkou, tá po ceste do nej niečo hustila, avšak akonáhle babka odišla, A. sa upokojila, po celý čas bola v poriadku. S dievčatami ešte tancovala na stanici. Potom s nimi vyrábala, takže si myslí, že si výlet užila. Pokiaľ ide o nestravovanie sa v školskej jedálni, mama jej uviedla, že dcéra má takú obmedzenú stravu, že odmieta rôzne jedlá, čo bol aj dôvod, prečo ju neprihlásila do školy v prírode, do družiny nechodí zrejme preto, že sa má o ňu kto postarať. Do školy a zo školy s A. chodí vždy mama alebo babka. Otec za A. v škole nebol, rodičia po covide nemajú prístup do školy. Nevšimla si, že by ju otec čakal pred školou. Zhruba v X. triede A. častejšie chýbala, mávala žalúdočné potiaže, vtedy jej otec volal, že od nich odišiel a je možné, že to ťažšie znáša. V X. triede sa len od otca dozvedela, že mamina A. nechce púšťať na výlety, on vždy súhlas k výletom dal. A. nevníma ako uzavretú. Ak bola A. zvolená pri hre za kapitána, vedela si to ukočirovať, ale nie je taká, že by sa drala dopredu. Osobný konflikt s rodičmi nemala. Raz sa od inej učiteľky dozvedela, že sa babička vyjadrovala tým štýlom, či nie je normálna, keď berie deti na výlet do I. alebo aj do O.. Potom raz jej matka omylom poslala SMS s takým nepríjemným podtónom. S otcom takýto problém nebol. Raz matke navrhovala, aby A. išla k školskému psychológovi. Bolo to v čase, keď mali ísť do školy v prírode a A. najskôr povedala, že nemajú peniaze, na čo jej povedala, že majú možnosť dotácie, navyše otec bol ochotný školu v prírode zaplatiť. Potom bolo povedané, že má problémy so stravou, na čo znova povedala, že to vedia riešiť. Matka maloletej jej potom povedala, že dcéra takéto výlety nezvláda alebo si zmyslí, že nechce ísť. Že jej otec robí zo života peklo, že toto potvrdila aj jej lekárka. Matka návštevu školského psychológa však odmietla. Raz si ju psychologička brala, bolo to potom, čo volala do školy pani P., že bol nejaký incident doma, že A. veľmi plakala. Informovala sa následne u psychologičky, tá jej nič konkrétne nepovedala, ale hovorila, že sa otvorene porozprávali, A. povedala, čo sa v uvedený deň doma stalo. K ďalším sedeniam by už bol potrebný súhlas rodičov a matka tento súhlas nedala. Ak je problém v tom, že A. nezvláda nejaké vybočenie zo stereotypu, napr. ísť na ten výlet, tak určite by pre ňu bolo prospešné, ak by k nejakému psychológovi chodila. Za 4 roky boli H. jediným výletom, na ktorom bola. Pokiaľ ide o pozorovania nejakých somatických príznakov, všimla si na nej viackrát, že mala bolesti brucha, pocity na zvracanie, toto bolo aj minulý rok. Napr. išli do parku, tam jej náhle prišlo zle, volala mame a babička pre ňu prišla. Aj v škole sa stalo, že jej náhle prišlo nevoľno. Teraz na konci roka si všimla, že si opakovane fúka prsty, či je to však nejaký somatický prejav, nevie. Na obedy nechodí, takže k strave sa veľmi vyjadriť nevie, avšak v škole zjedla všetko, čo dopestovali na záhonoch. Mali takú skúšku odvahy, keď deti mohli koštovať to, čo tam bolo, napr. cesnak, bylinky, cukriky, so zaviazanými očami. Mohli to hneď vypluť a ona chodila stále dookola a ochutnávala. Dokonca si potom zobrala aj to, čo zostalo. A. sa o rodine nevyjadruje, iné deti sú v tomto komunikatívne, napr. keď vyrábali darčeky pre otcov a niektoré deti s otcami nežijú, tak sa pýtali, kedy mu to dajú. A. sa však k tomuto nevyjadruje. A. darček pre otca vyrábala, či ho odovzdala, nevie.

9. Mailom zo dňa 20.12.2022 a 10.01.2023 E. P. žiadala matku o poskytnutie informácie o zabezpečení psychologickkej pomoci pre maloletú.

10. Zo správy školy, ktorú maloletá navštevuje, zo dňa 21.03.2023 vyplýva, že maloletá je milá, priateľská, v kolektíve obľúbená. Má výborný prospech, na hodinách je aktívna, do školy chodí pripravená. K vyučujúcim sa chová s úctou, je slušná, jej správanie je vzorné. Na rodičovských združeniach rodičia neboli, otec sa na dcéru informuje mailom alebo telefonicky. A. nechodí na obedy, do školskej družiny, nezúčastňuje sa žiadnych školských akcií, ktoré sa konajú mimo školy, nebola prihlásená ani do školy v prírode. Otec má záujem o to, aby A. na tieto akcie chodila. Matka odmietla ponuku o spoluprácu so školskou psychologičkou. Ak sa jej niečo nepáči, rieši to cez komunikáciu s inými

rodičmi a nevhodne sa vyjadruje i o práci triednej učiteľky. Vo februári boli s deťmi na námestí, keď vychádzali z múzea, zahliadla učiteľka babku A., ktorá čakala, kým vyjdú a potom sa rýchlo schovala. Babka alebo mama ju každý deň čakávajú pred školou, A. nikdy nikam nechodí sama. V škole sa o situácii v rodine nevyjadruje. V škole sa zdá byť kľudná, spokojná, baví sa s deťmi, cez prestávky spieva, tancuje, na hodinách je aktívna, nebojí sa opýtať, keď niečomu nerozumie. Keď chystajú spoločnú akciu, zdá sa, že by tam A. chcela ísť, teší sa, robí si s dievčatami plány, ale nakoniec s nimi nejde, zdá sa byť s tým vyrovnaná. Keď mala triedna učiteľka snahu sa s ňou porozprávať, neotvorila sa. Matka tvrdí, že A. robí zo života peklo jej otec, otca trápi postoj matky a bojí sa, že na psychiku A. to nebude mať dobrý vplyv. Aj keď v škole to A. nedáva najavo, určite v nej zanecháva stopy spor medzi rodičmi a prehnane ochranársky vplyv matky a banky. Pre dieťa je dôležitý kontakt s oboma rodičmi, čo triedna učiteľka napísala aj mame.

11. Mailom zo dňa 28.03.2023 oznamoval otec maloletej kolíznemu opatrovníkovi, že bol rád, že dcéra 28.03.2023 išla prvýkrát na výlet s triedou, v ten istý deň išiel za dcérou, povedal jej, že je rád, že išla na výlet, dcéra začala následne vydávať piskľavý zvuk a od jedu hodila dve fľaše s vodou o zem.

12. Kolízny opatrovník dňa 13.04.2023 dal podnet na spoluprácu s rodinou maloletej z dôvodu, že maloletá je dlhodobo pod psychickým nátlakom matky a starej matky, ktoré nepodporujú stretávanie maloletej s otcom, matka 13.04.2023 o 14,00 hod. telefonicky kontaktovala úrad, v telefóne bolo počuť, ako maloletá škrieka vrieska, vykrikuje pomoc, pomoc, následne o 14,30 hod. bolo vykonané sociálne šetrenie, kde bolo zistené, že maloletá je v poriadku, avšak odmietala o situácii komunikovať. Preto bola kontaktovaná škola, aby zabezpečili 14.04.2023 sedenie u školskej psychologičky.

13. Z Úradného záznamu spísaného E. R. K. vyplýva že dňa 13.04.2023 o 14,55 hod. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom vykonal šetrenie u matky maloletej vzhľadom na skutočnosť, že matka telefonicky oznámila, že dieťa sa nechce dostaviť na úrad k pohovoru, v telefóne bolo počuť doslova rev a škrekot dieťaťa. Suseda matky uviedla, že v byte matky býva pravidelne krik, či už dieťaťa alebo matky, a to hlavne v ranných hodinách. Dieťa často behá po byte, kričí, tručuje a je zrejme, že matka s ňou má výchovné problémy. Dieťa je navonok slušné, nemá problém pozdraviť alebo sa porozprávať, chodí sa hrať aj na dvor s rovesníkmi. Vyzerá to tak, že dostáva záchvaty zúrivosti, ak sa jej niečo nepáči, potom strašne vrieska a háda sa s matkou. Dňa 13.04.2023 v čase pred 14,00 hod. bolo počuť veľký krik a buchot z bytu matky, dieťa tam kričalo opakovane slová pomoc, pomoc, na čo sa suseda preľakla, či nie je dieťa doma samé. Nakoniec zistila, že bola doma aj s matkou.

14. Mailom zo dňa 13.04.2023 oznámila E. P. matke, otcovi a škole, že školu kontaktovala s tým, aby bolo maloletej zabezpečené sedenie u školskej psychologičky vzhľadom na situácia, ktorá bola v domácnosti matky.

15. Mailom zo dňa 20.04.2023 oznámila E. P. matke maloletej, že maloletú objednala k psychologičke, žiadala matku, aby maloletej zabezpečila pomoc psychologičky.

16. Zo správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 22.05.2023 vyplýva, že konzultácie u psychológa mali slúžiť ako odborná pomoc a podpora pre maloletú z dôvodu výrazného rodičovského konfliktu, konzultácie mali byť zamerané na zmiernenie napätia a psychickej záťaže dieťaťa. Konzultácie mali slúžiť aj ako forma poradenstva pre matku v súvislosti s prípravou maloletej na styk s otcom. Matku sa pokúšali opakovane telefonicky kontaktovať, avšak neúspešne. Spolupráca preto nebola nadviazaná.

17. Z mailu od triednej učiteľky maloletej zo dňa 02.06.2023 vyplýva, že na otázku otca, či by sa A. hodila na 8-ročné gymnázium uviedla, že sa jej v škole darí, je veselá, v úplnej pohode, výsledky má výborné, gymnázium by zvládla. Otázkou je, ako by to bolo s jej samostatnosťou a neustálym dohľadom babky a mamy, aby sa jej tak deti nesmiali.

18. Zo správy E. L. I. zo dňa 19.06.2023 vyplýva, že maloletá bola v detskej gastroenterologickej ambulancii vyšetrená len raz, a to 10.04.2017, následne bol stanovený termín kontrolného vyšetrenia 13.07.2017. Na výsledky sa však rodičia neinformovali, napriek opakovaným SMS výzvam na kontrolu s dieťaťom nepišli a ani sa nijako s lekárkou neskontovali.

19. Z vyjadrenia J. H. K. L. M. N. zo dňa 14.06.2023 vyplýva, že výchovné opatrenie - a to povinnosť podrobiť sa stretnutiam v rámci psychologického odborného poradenstva v J. N., sa môže realizovať maximálne 40 hodín, závisí to od potreby dieťaťa a jeho rodiny. Poskytovanie sociálneho a psychologického odborného poradenstva sa vykonáva dieťaťu a jeho rodičom jedenkrát týždenne.

20. Pod sp. zn. 6Em/2/2022 je vedené na tunajšom súde konanie o výkon rozhodnutia vo veci styku otca s maloletou. Výkon rozhodnutia bol nariadený.

21. Dňa 27.06.2023 bola na matku maloletej podaná obžaloba pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tým, že v období od 25.05.2022 doposiaľ (s výnimkou 10.11.2022, 08.12.2022, 15.12.2022, 23.02.2023, 09.03.2023, 11.03.2023 a 22.04.2023) v A. E. A. F. každú párnú sobotu v čase od 09,30 hod. do 17,30 hod. a každý štvrtok v čase od 15,00 hod. do 17,30 hod. nerešpektovala Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 6Em/2/2022-27 zo dňa 23.05.2022, ktorým súd nariadil výkon rozhodnutia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 4P/40/2021 zo dňa 14.01.2022 s právoplatnosťou dňa 19.02.2022, ktorým bola maloletá A. B. zverená do osobnej starostlivosti matky a súčasne rozhodol, že otec H. B. je oprávnený sa stýkať s maloletou dcérou každú párnú sobotu v čase od 09,30 hod. do 17,30 hod. a každý štvrtok v čase od 15,00 hod. do 17,30 hod. s tým, že otec si maloletú vyzdvihne v mieste bydliska matky, ktorá dcéru na stretnutie vždy riadne pripraví, pričom C. D. maloletú na stretnutia nepripravuje a zavádza otca maloletej v tom, že dcéra sa s ním odmieta stretnúť v určenom čase.

22. Podľa § 37 ods. 2 až 8 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

- a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,
- b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,
- c) uloží maloletemu dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,
- d) uloží maloletemu dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak výchovné opatrenia uvedené v odseku 2 nevedli k náprave, súd dočasne odníme maloleté dieťa z osobnej starostlivosti rodičov aj proti ich vôli, osôb, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcich osvojiteľov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľov alebo poručníka, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, a nariadi maloletemu dieťaťu na účely

- a) zabezpečenia odbornej diagnostiky pobyt v zariadení, ktoré vykonáva odbornú diagnostiku, najdlhšie na šesť mesiacov,
- b) zabezpečenia odbornej pomoci maloletemu dieťaťu alebo zabezpečenia úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa pobyt v zariadení najdlhšie na šesť mesiacov,
- c) zabezpečenia resocializácie drogových a iných závislostí pobyt v zariadení, ktoré vykonáva resocializačné programy pre drogovú a inak závislých.

Na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, uložiť

- a) povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom,
- b) inú povinnosť.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže výchovné opatrenie podľa odseku 3 uložiť aj vtedy, ak jeho uloženie nepredchádzalo výchovné opatrenie podľa odseku 2. Ak súd rozhodne o uložení výchovných opatrení podľa odseku 3, môže ich vhodne a účelne spájať s výchovnými opatreniami uvedenými v odseku 2. Súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením. Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí

o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

23. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, komunikácia rodičov nie je dobrá. Ako bolo konštatované už v predchádzajúcom súdnom rozhodnutí, matka svojím postojom a prístupom k maloletej spôsobuje, že maloletá sa bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu odmieta s otcom stretávať, či dokonca s ním komunikovať, ale tiež to, že jej reakcie a správanie, a to i voči matke, nie sú v poriadku. Škriekanie, vrieskanie dieťaťa, ak sa od neho niečo požaduje, sú skôr signálom nezvládnutej výchovy alebo signálom toho, že dieťa potrebuje pomoc. Súd nespochybňuje, že starostlivosť matky po stránke vzdelávania, ošatenia, či hygieny je na výbornej úrovni, avšak spôsob, akým matka zabezpečuje, aby sa dcéra s otcom nestretávala je pre maloletú deštruktívny a v budúcnosti sa na psychickom a sociálnom vývoji maloletej nepochybne prejaví. I keď si to matka zrejme neuvedomuje, pre dieťa je veľmi dôležité, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia. Otec žil s dcérou v spoločnej domácnosti, nebolo preukázané, že by jej niekedy akýmkoľvek spôsobom ublížil, vždy mal snahu o to, aby sa na výchove dcéry mohol podieľať. Maloletou uvádzané absurdné dôvody, kedy jej údajne otec ublížil (keď jej vzal ovládač, pozrel sa do jej žiackej knižky a podobne) nemohli byť spúšťačom takéhoto negatívneho postoja maloletej k otcovi. To, že je postoj maloletej ovplyvňovaný výlučne matkou (prípadne babkou, čo však súd neskúmal) vyplýva jednoznačne z toho, že maloletá vôbec nevedela identifikovať, z akých dôvodov nemá otca rada. Údajne je zlý preto, že chodí k nim do domácnosti. Maloletá nevedela uviesť jediný dôvod, pre ktorý má takýto postoj k otcovi, hoci ten sa ju snaží pravidelne navštevovať a byť s ňou. Je možné, že maloletej vadí narušenie jej teritória alebo denného programu, avšak to zase svedčí o tom, že matka ju žiadnym spôsobom na stretnutie s otcom nepripravuje. Matka si veľmi dobre uvedomuje, že odovzdávanie dcéry otcovi v mieste jej bydliska otcovi sťažuje pozíciu (matka aj dcéra sú na „svojom“ území). Matka neurobila žiadny pozitívny krok smerom k tomu, aby situáciu riešila, je vedený výkon rozhodnutia o úpravu styku a situácia sa dostala až do štádia, kedy je voči matke vedené trestné konanie. Už samotné oslovenie otca maloletou slovom „tátko“ svedčí o tom, že vzťah dcéry a otca sa narušil a bude pomerne ťažké dospieť k jeho obnoveniu za situácie, keď matka nebude s otcom spolupracovať. Maloletá je vo veľmi ťažkej situácii, čo vyplýva aj z jej slov, že nechce počúvať o tom, keď mama hovorí o otcovi. Otec pristupuje k riešeniu celej situácie skôr zmierlivo, nechodí za dcérou napríklad do školy, aby tam nedošlo ku konfliktu, dokonca jeho mama napokon v záujme maloletej vzala návrh na úpravu styku s vnučkou späť, aby sa situácia ešte viac nezhoršovala. Matka zaujala pasívny postoj, keď mlčky správanie dcéry podporuje a nevyvíja sama žiadnu aktivitu v tom smere, aby sa situácia napravila. Aj na otázku súdu, či by otec nemohol chodiť pre dcéru priamo do školy (namiesto starej mamy, ktorá ju tam čakáva) už matka odpovedala veľmi vyhýbavo, že nevie, či by to bolo dobré. Maloletá je od malička pod neustálym dohľadom matky a starej matky (stará matka ju vodi a odvádzajú do školy, hoci od nej do školy ide len o krátky úsek), nie je vedená k samostatnosti. Ranné kriky nesvedčia o tom, že maloletá matku rešpektuje, skôr svedčia o tom, že si robí to, čo sama chce. Je zrejme, že v období puberty môže hroziť, že matka výchovu dcéry nezvládne, a to najmä za situácie, že jej výchova nebude podporená druhým rodičom. Matka poukazovala na skutočnosť, že dieťa nechodilo na školské výlety, či do školy v prírode zo zdravotných dôvodov, čo však v konaní preukázané nebolo. Ak by maloletá mala závažnejšie žalúdočné či iné problémy, nepochybne by matka s dcérou pravidelne navštevovali ambulanciu gastroenterológa. Predložené potvrdenie od detskej lekárky, podľa ktorého mala maloletá „zase o niečo zhoršené testy na pankreas“ ešte nesvedčia o tom, že má závažnejšie zdravotné problémy. Detská lekárka iba odporučila, aby maloletá nejedla niečo masťnejšie alebo aj doma robené hranolky. Navyše z výpovede maloletej vyplýva, že jej strava je obmedzená výlučne na to, čo jej samotnej chutí (cestoviny, ryža, hrozno, bake rolls a podobne), pričom jej strava je jednotvárna a ňou diktovaná. Nejde pritom o diétne stravovanie v zmysle odporúčaní lekára. V zásade by teda nič nebránilo tomu, aby maloletá navštevovala školskú jedáleň, kde je strava pestrejšia a prispôbena potrebám detí. Sama matka tiež uviedla, že A. prežíva situácie, ktoré sú pre ňu emocionálne zaťažujúce a z toho dôvodu môže dochádzať k neprimeranému správaniu, čo svedčí o potrebe psychologického pomoci maloletej. Maloletá v sebe nepochybne zažíva pocity, o ktorých sa nezveruje ani jednému z rodičov a je potrebné, aby sa vyrozprávala a našla vnútornú rovnováhu. Za tým účelom súd nariadil maloletej výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu v J. N. v rozsahu 40 hodín. Účelom tohto opatrenia je dosiahnuť

psychickú vyrovnanosť dieťaťa, umožniť mu, aby spracovalo svoje vnútorné konflikty. Rodina sama nie je schopná konflikty riešiť a dieťa sa dostáva do stredu týchto konfliktov. Psychológ posúdi aj to, čo je v záujme dieťaťa a následne sa môže prípadne pristúpiť aj k realizácii ďalších opatrení, ak budú potrebné. Psychologickému poradenstvu sa však musia podrobiť aj obaja rodičia, nakoľko nie sú schopní spolu riadne v záujme dieťaťa komunikovať a doterajšie opatrenia nevedli k náprave ich vzájomných vzťahov. Najmä u matky je potrebné dospieť k zmene postoja k úlohe otca ako rodiča a následne oboch rodičov viesť k vzájomnej úcte a spolupráci v záujme duševného zdravia ich dcéry.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p.

25. Po vyhlásení rozsudku sa otec a kolízny opatrovník vzdali práva podať voči rozsudku odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín písomne v troch vyhotoveniach. Tí účastníci, ktorí sa práva podať odvolanie vzdali, odvolanie podať nemôžu. Ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schváli dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

V prípade podania odvolania sa v odvolaní uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolanie možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.